

URBAN I PARTNERZY

ADWOKACI I RADCOWIE PRAWNI

WSTĘP

Celem proponowanej regulacji jest wprowadzenie rozwiązań wspierających pracowników i pracodawców pracowników i pracodawców. Proponuje się wprowadzenie bezpośredniej pomocy finansowej na dopłaty do wynagrodzeń dla pracowników zagrożonych zwolnieniami, gdy pracodawcy pogorszyły się warunki prowadzenia działalności gospodarczej.

ROZSZERZENIE FORM WSPARCIA DLA PRZEDSIĘBIORCÓW

f. wsparcia Podmiot	Zwolnienie przez 3 miesiące (za marzec, kwiecień i maj, płatne w kwietniu, maju i czerwcu) ze składek do ZUS, NFZ, do funduszu pracy, funduszu solidarnościowego oraz funduszu gwarantowanych świadczeń pracowniczych.	Świadczenie postojowe przez 3 miesiące świadczenie w wysokości 2 tys. złotych. Pierwotnie wsparcie miało być udzielone na okres 1 miesiąca (Świadczenie jest nieoskładkowane oraz nieopodatkowane, co oznacza, że beneficjenci na rękę dostaną dokładnie 2080 zł.)	Dofinansowanie z urzędu pracy od 1300 do 2340 zł miesięcznie	Pożyczka z urzędu pracy w wysokości 5 tys. zł.	Dopłata z budżetu (z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych - FGŚP) do pracownika wysłanego na tzw. przestój.
osoba prowadzącą działalność gospodarczą i nie zatrudniającą pracowników	TAK Z 3-miesięcznych wakacji składkowych w ZUS-ie skorzystają także samozatrudnieni z przychodem do 15 681 zł, którzy opłacają składki tylko za siebie.	TAK	TAK		
Osoby, które pracowały na umowach cywilno-prawnych (głównie zlecenia i umowy o dzieło) i w wyniku epidemii straciły źródło dochodów oraz rolnicy ubezpieczeni w KRUS,	Zwolnienie ze składek do KRUS za II kwartał 2020 r. – wszyscy rolnicy ubezpieczający się w KRUS nie będą opłacać składek ubezpieczeniowych za II kwartał 2020 r. z zachowaniem prawa do świadczeń.	TAK			
mikroprzedsiębiorców (zatrudniających od 1 do 9 osób)	Tak		Tak	Tak rozszerzenie kręgu mikroprzedsiębiorców, którzy będą	Tak

				uprawnieni do skorzystania z pożyczki, o podmioty, które nie zatrudniają pracowników poprzez rezygnację z warunku utrzymania przez mikroprzedsiębiorcę stanu zatrudnienia w stosunku do stanu zatrudnienia na dzień 29 lutego 2020 r.	
POZOSTAŁE FIRMY	Tak. Firmy Zatrudniające od 10 do 49 osób. Na wniosek płatnika składek, który zgłosił do ubezpieczeń społecznych mniej niż 50 ubezpieczonych, zwalnia się go z obowiązku opłacenia nieopłaconych składek należnych za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., wykazanych w deklaracjach rozliczeniowych złożonych za ten okres. Tym zwolnieniem może być jednak objęte maksymalnie 9 osób – czyli całkowite zwolnienie z opłaty składek obejmie część zatrudnionych;		Tak. firmy małe i średnie, zatrudniające do 249 osób		Tak. bez względu na liczbę zatrudnianych pracowników

NA CZERWONO – ZMIANY TARCZA ANTYKRYZYSOWA 2.0

POŻYCZKA DLA MIKROPRZEDSIĘBIORCÓW

Art. 15zzd. 1. W celu przeciwdziałania negatywnym skutkom COVID-19 starosta może, na podstawie umowy, udzielić ze środków Funduszu Pracy jednorazowo pożyczki na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej mikroprzedsiębiorcy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, który prowadził działalność gospodarczą przed dniem 1 marca 2020 r.

2. Wniosek o pożyczkę mikroprzedsiębiorca składa do powiatowego urzędu pracy, właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, po ogłoszeniu naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy.

3. Pożyczka może być udzielona do wysokości 5 000 zł.

4. Oprocentowanie pożyczki jest stałe i wynosi w skali roku 0,05 stopy redyskonta weksli przyjmowanych przez Narodowy Bank Polski.

5. Okres spłaty pożyczki nie może być dłuższy niż 12 miesięcy, z karencją w spłacie kapitału wraz z odsetkami przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki.

6. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przedłużyć okres spłaty pożyczki, o którym mowa w ust. 5, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

7. „7. Pożyczka wraz z odsetkami na wniosek mikroprzedsiębiorcy podlega umorzeniu, pod warunkiem, że mikroprzedsiębiorca będzie prowadził działalność gospodarczą przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki. We wniosku o umorzenie mikroprzedsiębiorca oświadcza, że prowadził działalność gospodarczą przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki.

8. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2 i 7, mikroprzedsiębiorca składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

9. Formą zabezpieczenia spłaty udzielonej pożyczki jest weksel własny in blanco lub inna forma zabezpieczenia ustalona przez strony umowy, o której mowa w ust. 1.

10. Starosta dochodzi roszczeń z tytułu niespłaconych pożyczek.

Rozszerzenie kręgu mikroprzedsiębiorców, którzy będą uprawnieni do skorzystania z pożyczki, o podmioty, które nie zatrudniają pracowników poprzez rezygnację z warunku utrzymania przez mikroprzedsiębiorcę stanu zatrudnienia w stosunku do stanu zatrudnienia na dzień 29 lutego 2020 r. Aby skorzystać z umorzenia pożyczki, mikroprzedsiębiorca będzie musiał prowadzić działalność przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki. Warunek ten będzie miał zastosowanie do wszystkich pożyczek, tj. również tych, które zostaną udzielone do dnia wejścia w życie przedmiotowej zmiany.

ZMIANY W ZAKRESIE UISZCZANIA SKŁADEK NA UBEZPIECZENIE SPOŁECZNE

Rozszerzenie kręgu przedsiębiorców, którzy będą uprawnieni do skorzystania z 3-miesięcznych „wakacji składkowych” tj. zwolnienia ze składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych o płatników zgłaszających do ubezpieczenia do 49 osób z zastrzeżeniem, że płatnicy zatrudniający od 10 do 49 osób podlegających ubezpieczeniom społecznym zostaliby zwolnieni z opłacania składek w wysokości 50% łącznej kwoty nieopłaconych należności z tytułu składek wykazanych w deklaracji rozliczeniowej złożonej za dany miesiąc. Dodatkowo proponuje się objąć zwolnieniem ze składek wszystkich płatników składek będących spółdzielniami socjalnymi, bez względu na liczbę pracowników, a także zmianę polegającą na tym, że do liczby osób objętych ubezpieczeniami społecznymi nie wlicza się pracowników młodocianych, w celu przygotowania zawodowego. Spółdzielnie socjalne funkcjonują w sferze aktywności gospodarczej, wypełniając nie tylko istotne funkcje rynkowe, ale w równej mierze również społeczne. Podmioty te wypracowane zyski przeznaczają na realizację celów społecznych, w tym reintegrację zawodową i społeczną zatrudnianych pracowników z grup zagrożonych wykluczeniem społecznym. Ponadto, poza prowadzeniem działalności gospodarczej, reintegrują i tworzą miejsca pracy dla osób w trudnej sytuacji życiowej, np. długotrwale bezrobotnych, niepełnosprawnych, opuszczających pieczę zastępczą itp.

DOPLATY DO WYNAGRODZEŃ

Art. 15g. 1. Przedsiębiorca w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, organizacja pozarządowa w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 688, 1570 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284), podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz państwowa osoba prawna w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, u których wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19, może zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym albo obniżonym wymiarem czasu pracy, w następstwie wystąpienia COVID-19, na zasadach określonych w ust. 7 i 10.

2. 2. Podmiotom, o którym mowa w ust. 1, przysługują środki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, 321 i 568) od przyznanych świadczeń, o których mowa w ust. 1.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, muszą spełniać kryteria, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 669), z zastrzeżeniem, że nie zalegają w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.”,

4. Pracownikiem, o którym mowa w ust. 1, jest osoba fizyczna, która zgodnie z przepisami polskiego prawa pozostaje z pracodawcą w stosunku pracy. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę nakładczą lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495) stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo która wykonuje pracę zarobkową na podstawie innej niż stosunek pracy na rzecz pracodawcy będącego rolniczą spółdzielnią produkcyjną lub inną spółdzielnią zajmującą się produkcją rolną, jeżeli z tego tytułu podlega obowiązkowi ubezpieczeń: emerytalnemu i rentowemu, z wyjątkiem pomocy domowej zatrudnionej przez osobę fizyczną.

5. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, oraz środki, o których mowa w ust. 2, są wypłacane w okresach przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy.

6. Pracownikowi objętemu przestoje ekonomicznym pracodawca wypłaca wynagrodzenie obniżone nie więcej niż o 50%, nie niższe jednak niż w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy.

7. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 6, jest dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy. Dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 1, było wyższe niż 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r.

8. Podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą obniżyć wymiar czasu pracy pracownika maksymalnie o 20%, nie więcej niż do 0,5 etatu, z zastrzeżeniem, że wynagrodzenie nie może być niższe niż minimalne wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy.”,

9. Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się spadek sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:

1) nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego, lub

2) nie mniej niż o 25% obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

10. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 8, jest dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych do wysokości połowy wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 8, jednak nie więcej niż 40% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1. Dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 1, było wyższe niż 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r.

11. Warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy ustala się w porozumieniu. Porozumienie zawiera pracodawca oraz:

1) organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu art. 253 ust. 1 lub ust. 2 ustawy o związkach zawodowych, z których każda zrzesza co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo

2) organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu art. 253 ust. 1 lub ust. 2 ustawy o związkach zawodowych – jeżeli u pracodawcy nie działają reprezentatywne zakładowe organizacje związkowe zrzeszające co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo

3) zakładowa organizacja związkowa – jeżeli u pracodawcy działa jedna organizacja związkowa, albo

4) przedstawiciele pracowników, wyłonieni w trybie przyjętym u danego pracodawcy – jeżeli u pracodawcy nie działa zakładowa organizacja związkowa; w przypadku trudności w przeprowadzeniu wyborów przedstawicieli pracowników z powodu COVID-19, w szczególności wywołanych nieobecnością pracowników, trwającym przestojem lub wykonywaniem przez część pracowników pracy zdalnej, porozumienie to może być zawarte z przedstawicielami pracowników wybranymi przez pracowników uprzednio dla innych celów przewidzianych w przepisach prawa pracy.

12. Pracodawca przekazuje kopię porozumienia właściwemu okręgowemu inspektorowi pracy w terminie 5 dni roboczych od dnia zawarcia porozumienia. W przypadku gdy pracownicy zatrudnieni u pracodawcy byli objęci ponadzakładowym układem zbiorowym pracy, okręgowy inspektor pracy przekazuje informacje o porozumieniu w sprawie określenia warunków i trybu wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy do rejestru ponadzakładowych układów pracy.

13. W zakresie i przez czas określony w porozumieniu w sprawie określenia warunków i trybu wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy nie stosuje się warunków wynikających z układu ponadzakładowego oraz z układu zakładowego warunków umów o pracę i innych aktów stanowiących podstawę nawiązania stosunku pracy.

14. W porozumieniu określa się co najmniej:

1) grupy zawodowe objęte przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy;

2) obniżony wymiar czasu pracy obowiązujący pracowników;

3) okres, przez jaki obowiązują rozwiązania dotyczące przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy.

15. Przy ustalaniu warunków i trybu wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy nie stosuje się art. 42 § 1–3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

16. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, oraz środki, o których mowa w ust. 2, przysługują przez łączny okres 3 miesięcy, przypadających od miesiąca złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

17. Do wypłaty i rozliczania świadczeń, o których mowa w ust. 1, oraz środków, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 7–16 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy, z wyjątkiem art. 8 ust. 3 pkt 8 oraz art. 13 pkt 2 tej ustawy, oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy.”,
18. Podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą otrzymać pomoc z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wyłącznie w przypadku, jeśli nie uzyskały pomocy w odniesieniu do tych samych pracowników w zakresie takich samych tytułów wypłat na rzecz ochrony miejsc pracy.”;
19. Wnioski, o których mowa w ust. 1, rozpatruje się według kolejności ich wpływu, do wyczerpania środków.
20. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania skutkom gospodarczym COVID-19, w drodze rozporządzenia, przedłużyć okres, o którym mowa w ust. 16, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.
21. Zadania organów administracji wynikające z ust. 1 realizują dyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy.

Projekt przewiduje, że przedsiębiorca, u którego nastąpi spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19, będzie mógł zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczenia na rzecz ochrony miejsc pracy, o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczeń na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników wykonujących pracę w warunkach zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19 lub objętych przestojem ekonomicznym w następstwie wystąpienia COVID-19. Przedsiębiorcom tym przysługiwać będą z FGŚP środki na opłacenie należnych od pracowników składek na ubezpieczenia społeczne pracowników, przy czym przez spadek obrotów gospodarczych projekt rozumie taki spadek sprzedaży lub usług, który przekroczy określone w projekcie progi.

Dodanie art. 15ga ma celu poszerzenie katalogu przedsiębiorców uprawnionych do:

- obniżenia wymiaru czasu pracy pracownika maksymalnie o 20%, nie więcej niż do 0,5 etatu, z zastrzeżeniem, że wynagrodzenie nie może być niższe niż minimalne wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy pracownika przed jego obniżeniem
- objęcia pracownika postojem ekonomicznym, z zastrzeżeniem, że pracownikowi objętemu przestojem ekonomicznym pracodawca wypłaca wynagrodzenie obniżone nie więcej niż o 50%, nie niższe jednak niż w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy.

Obniżenie wymiaru czasu pracy jak i objęcia pracownika postojem ekonomicznym będzie wymagała zawarcia porozumienia z:

- organizacjami związkowymi reprezentatywnymi w rozumieniu art. 253 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, z których każda zrzesza co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo
- organizacjami związkowymi reprezentatywnymi w rozumieniu art. 253 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych – jeżeli u pracodawcy nie działają reprezentatywne zakładowe organizacje związkowe zrzeszające co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo
- zakładową organizacją związkową – jeżeli u pracodawcy działa jedna organizacja związkowa, albo
- przedstawicielami pracowników, wyłonionymi w trybie przyjętym u danego pracodawcy – jeżeli u pracodawcy nie działa zakładowa organizacja związkowa; w przypadku trudności w przeprowadzeniu wyborów przedstawicieli pracowników z powodu COVID-19, w szczególności wywołanych nieobecnością pracowników, trwającym przestojem lub wykonywaniem przez część pracowników pracy zdalnej, porozumienie to może być zawarte z przedstawicielami pracowników wybranymi przez pracowników uprzednio dla innych celów przewidzianych w przepisach prawa pracy.

Przepis stanowi uzupełnienie art. 15g, który uprawnia przedsiębiorcę, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19, do obniżenia wymiaru czasu pracy jak i objęcia pracownika postojem ekonomicznym. Jednak w przypadku przedsiębiorców u których nastąpił istotny wzrost obciążenia funduszem wynagrodzeń nie uprawnia do otrzymania świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy ze środków z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Tym samym przyczyni się do ograniczenia negatywnych skutków gospodarczych COVID-19, a w szczególności ochrony miejsc pracy nie powodując obciążeń dla sektora finansów publicznych.

PONOWNA WYPŁATA ŚWIADCZENIA POSTOJOWEGO

Art. 15zr. 1. Świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 80% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, obowiązującego w 2020 r. nie więcej niż trzykrotnie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 4.”

2. W przypadku gdy suma przychodów z umów cywilnoprawnych w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskana w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe wynosi mniej niż 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 2020 r. świadczenie postojowe przysługuje w wysokości sumy wynagrodzeń z tytułu wykonywania tych umów cywilnoprawnych.

3. „3. Osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, o której mowa w art. 15zq ust. 6, świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, obowiązującego w 2020 r. nie więcej niż trzykrotnie.”;

4. W przypadku zbiegu praw do więcej niż jednego świadczenia postojowego przysługuje jedno świadczenie postojowe.

Proponuje się, by w miejsce jednokrotnego wsparcia dla przedsiębiorców i osób wykonujących umowy cywilnoprawne – w postaci świadczenia postojowego – wprowadzić możliwość ponownego przyznania tego świadczenia, nie więcej niż trzykrotnie, pozostawiając jednocześnie Radzie Ministrów możliwość podjęcia decyzji o ewentualnych kolejnych wypłatach w drodze rozporządzenia. Świadczenie postojowe skierowane jest do wszystkich prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, zarówno prowadzących ją jednoosobowo i zatrudniających pracowników, jak i osób wykonujących pracę na podstawie umów cywilnoprawnych, jeśli spełniają określone warunki. Ponowne przyznanie świadczenia postojowego będzie mogło nastąpić nie wcześniej niż w miesiącu następującym po miesiącu wypłaty po raz pierwszy tego świadczenia, pod warunkiem wykazania w oświadczeniu, że sytuacja materialna nie uległa poprawie;

- zmiana w programie pożyczkowym realizowanym przez BGK „Pierwszy biznes –wsparcie w starcie”, w tym m.in. wprowadzenie ulg w spłacie zaciągniętych pożyczek z programu;

- wprowadzenie możliwości renegotjacji warunków kredytu bankowego przez wszystkich przedsiębiorców, niezależnie od ich wielkości (ostateczne rozwiązania będą oczywiście wynikiem negocjacji stron umowy kredytu, pożądane jest jednak stworzenie przez ustawodawcę możliwości zmiany warunków w obliczu epidemii);
- przedłużenie terminów sporządzenia lokalnej i grupowej dokumentacji cen transferowych, odpowiednio do 30 września i 31 grudnia 2020 r.;
- podatnik będący podatkową grupą kapitałową, który poniesie w 2020 r. negatywne konsekwencje ekonomiczne z powodu COVID-19 i nie spełni z tego powodu warunku rentowności oraz braku zaległości podatkowych, zachowa status podatkowej grupy kapitałowej.

ZMIANA W PROGRAMIE POŻYCZKOWYM REALIZOWANYM PRZEZ BGK „PIERWSZY BIZNES –WSPARCIE W STARCIE”, W TYM M.IN. WPROWADZENIE ULG W SPŁACIE ZACIĄGNIĘTYCH POŻYCZEK Z PROGRAMU

Wprowadzenie zmian w programie pożyczkowym realizowanym przez BGK pn. „Pierwszy biznes-wsparcie w starcie”. Zważywszy na zaistniałą, a wcześniej niemożliwą do przewidzenia sytuację epidemiologiczną w kraju (COVID-19), decyzją o ogłoszeniu stanu epidemii i związanych z nim ograniczeniem w gromadzeniu, przemieszczaniu się ludności oraz korzystaniu z usług, aktualna sytuacja polskich przedsiębiorców, w tym prowadzących działalność gospodarczą z wykorzystaniem pożyczek o preferencyjnym oprocentowaniu udzielonych w ramach Programu „Pierwszy biznes - Wsparcie w starcie”, zwanego dalej Programem, wymaga niezwłocznego wprowadzenia pakietu ulg w spłacie pożyczek. Dotychczas w ramach Programu powstało ponad 4 200 jednoosobowych działalności gospodarczych, które w większości przypadków aktualnie zmagają się z problemem płynności finansowej. Ponad 80% działalności to firmy z branży usług oraz handlu, które najmocniej odczuwają skutki wprowadzonych ograniczeń. Projekt ustawy przewiduje wprowadzenie ulg w spłacie zaciągniętych pożyczek z Programu zakładających możliwość skorzystania z:

- zawieszenia spłat rat kapitałowo-odsetkowych na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, przy jednoczesnym wydłużeniu okresu spłaty udzielonej pożyczki,
- wydłużenia karencji o dodatkowy, nie dłuższy niż 6 miesięcy okres, w przypadku gdy pożyczkobiorca nie rozpoczął spłaty rat kapitałowo-odsetkowych,
- wydłużenia okresu spłaty o dodatkowy, nie dłuższy niż 12 miesięcy okres,
- obniżenia oprocentowania spłaty pożyczki do 0% w skali roku, na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

Powyższe działania będą podlegać indywidualnej ocenie pośrednika finansowego, a przyjęte rozwiązania powinny być adekwatne i dostosowane do aktualnej sytuacji pożyczkobiorcy. Tymczasowe zawieszenie/pomniejszenie spłaty rat spowoduje, iż po wyjściu z przejściowych problemów klient zobligowany będzie do dalszej spłaty pożyczki, co ograniczy uszczerbek w budżecie Programu. W przeciwnym razie istnieje duże ryzyko, że na skutek zaburzeń koniunktury gospodarczej większość z tych przedsiębiorców nie będzie w stanie uiszczać swoich zobowiązań i tym samym nastąpią zwiększone straty w budżecie Programu. Zgodnie z obecnymi zasadami Programu, pożyczkobiorca pozbawiony jest możliwości zawieszenia działalności w pierwszych 12 miesiącach jej prowadzenia. Konsekwencją niedotrzymania tego warunku jest obowiązek zwrotu pożyczki w krótszym, 6-miesięcznym terminie, z odsetkami ustawowymi. Ponadto pożyczkobiorcy zobowiązani są do prowadzenia działalności gospodarczej przez okres 36 miesięcy. Niedotrzymanie tego warunku powoduje utratę preferencyjnego oprocentowania na rzecz spłaty zobowiązania na warunkach rynkowych. W obecnej sytuacji zasadne wydaje się umożliwienie pożyczkobiorcom zawieszenia bądź zamknięcie działalności bez ponoszenia negatywnych konsekwencji, wykazanych w art. 61o ustawy, w przypadku gdy pogorszenie się sytuacji przedsiębiorcy wynika z COVID-19.

WPROWADZENIE MOŻLIWOŚCI RENEGOCJACJI WARUNKÓW KREDYTU BANKOWEGO PRZEZ WSZYSTKICH PRZEDSIĘBIORCÓW, NIEZALEŻNIE OD ICH WIELKOŚCI (OSTATECZNE ROZWIĄZANIA BĘDĄ OCZYWIŚCIE WYNIKIEM NEGOCJACJI STRON UMOWY KREDYTU, POŻĄDANE JEST JEDNAK STWORZENIE PRZEZ USTAWODAWCĘ MOŻLIWOŚCI ZMIANY WARUNKÓW W OBLICZU EPIDEMII)

art. 31f

1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii bank może dokonać zmiany określonych w umowie warunków lub terminów spłaty kredytu udzielonego na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 oraz z 2020 r. poz. 284, 288 i 321) przedsiębiorcy, w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, organizacji pozarządowej, o której mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, jeżeli:

1) kredyt został udzielony przed dniem 8 marca 2020 r. oraz

2) zmiana taka jest uzasadniona oceną sytuacji finansowej i gospodarczej kredytobiorcy dokonaną przez bank nie wcześniej niż w dniu 30 września 2019 r.

PODATNIK BĘDĄCY PODATKOWĄ GRUPĄ KAPITAŁOWĄ, KTÓRY PONIESIE W 2020 R. NEGATYWNE KONSEKWENCJE EKONOMICZNE Z POWODU COVID-19 I NIE SPEŁNI Z TEGO POWODU WARUNKU RENTOWNOŚCI ORAZ BRAKU ZALEGŁOŚCI PODATKOWYCH, ZACHOWA STATUS PODATKOWEJ GRUPY KAPITAŁOWEJ.

Zmiany w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

„Art. 38n. 1. Warunek określony w art. 1a ust. 2 pkt 1 lit. d lub pkt 4 uważa się za spełniony, jeżeli podatnik poniósł w 2020 r. negatywne konsekwencje ekonomiczne z powodu COVID-19, o którym mowa w ustawie o COVID-19.

2. Przepis ust. 1. stosuje się do roku podatkowego, który rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2020 r. a zakończy się po dniu 31 grudnia 2019 r., lub rozpoczął się po dniu 31 grudnia 2019 r. a przed dniem 1 stycznia 2021 r.”.

Dodawany przepis przewiduje, że podatnik będący podatkową grupą kapitałową, który poniesie w 2020 r. negatywne konsekwencje ekonomiczne z powodu COVID-19 i nie spełni z tego powodu warunku rentowności oraz braku zaległości podatkowych, zachowa status podatkowej grupy kapitałowej.

POMOC DLA ROLNIKÓW ORAZ PRZEDSIĘBIORCÓW SEKTORA ROLNO-SPOŻYWCZEGO

Rolnikom i pracującym z nimi domownikom, w sytuacji objęcia obowiązkową kwarantanną, nadzorem epidemiologicznym lub hospitalizacją w związku z COVID-19, przysługiwał będzie zasiłek w wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę;

Umożliwienie przedsiębiorcom funkcjonującym w sektorze rolno-spożywczym, w przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii dokonywania określonych czynności z zakresu prawa pracy, umożliwiających zachowanie ciągłości działania na poszczególnych etapach produkcji i dystrybucji. Elastyczność w zakresie organizacji pracy tego sektora jest niezbędna do utrzymania normalnego funkcjonowania tych przedsiębiorstw w nadzwyczajnych warunkach, tak aby zapewnić bezpieczeństwo żywnościowe obywateli;

Umożliwienie sprawnej realizacji PROW 2014–2020, poprzez umożliwienie załatwiania spraw bez konieczności osobistego stawiennictwa wnioskodawców lub beneficjentów i kontaktu z pracownikami podmiotów wdrażających. Zmiany pozwalają na przywrócenie spraw w których uchybiono terminom, nie spełniono warunków lub nie wykonano zobowiązań w związku ze stanem zagrożenia lub stanem epidemicznym.

PODATEK OD CZYNNOŚCI CYWILNOPRAWNYCH

Zmiany w ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych.

Projektowana zmiana ustawy z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1519, z późn. zm.), ma na celu wprowadzenie zwolnienia od podatku umów sprzedaży i zamiany walut wirtualnych w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 26 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2019 r. poz. 1115, z późn. zm.).

Proponuje się, aby projektowane zmiany miały zastosowanie do czynności cywilnoprawnych dokonanych od 1 lipca 2020 r., gdyż obecnie w przedmiotowym zakresie funkcjonuje rozporządzenie z dnia 11 lipca 2018 r. w sprawie zaniechania poboru podatku od czynności cywilnoprawnych od umowy sprzedaży lub zamiany waluty wirtualnej (Dz. U. poz. 1346, z późn. zm.), które obowiązuje do dnia 30 czerwca 2020 r. Zapewni to ciągłość w nieobciążaniu podatkiem przedmiotowych czynności, co jest szczególnie istotne w kontekście łagodzenia negatywnych konsekwencji ekonomicznych ponoszonych przez obywateli z powodu COVID-19.

Specyfika transakcji mających za przedmiot obrót walutą wirtualną powoduje, że jej strony pozostają dla siebie anonimowe, co uniemożliwia ustalenie statusu podatkowego zbywcy, stanowiącego okoliczność rozstrzygającą o obciążeniu danej transakcji podatkiem od czynności cywilnoprawnych. W przypadku transakcji mających za przedmiot waluty wirtualne niejednoznaczna jest także kwestia miejsca wykonywania prawa majątkowego, które jest istotne z punktu widzenia przepisów ustawy ze względu na zakres terytorialny jej działania. Podatkowi podlegają bowiem co do zasady czynności cywilnoprawne, których przedmiotem są prawa majątkowe wykonywane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a nie jest oczywiste, gdzie w przypadku obrotu walutą wirtualną dochodzi do dokonania czynności cywilnoprawnej.

Uwzględniając, że przepisy prawa podatkowego nie mogą stanowić swoistej pułapki dla podatnika, a w przypadku opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych obrotu walutą wirtualną wystąpić mogą skutki trudne do zaakceptowania w świetle konstytucyjnych zasad, proponuje się wprowadzenie zwolnienia od tego podatku.

Ponieważ do dnia 30 czerwca 2020 r. obowiązuje zaniechanie poboru w ww. zakresie na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 11 lipca 2018 r. w sprawie zaniechania poboru podatku od czynności cywilnoprawnych od umowy sprzedaży lub zamiany waluty wirtualnej (Dz. U. poz. 1346). Przepis powinien wejść w życie z dniem 1 lipca 2020 r.